

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 71.133 van 26 januari 1998  
in de zaak A. 76.032/IX-716.**

In zake : Willem VRANCKX,  
wonende te KESSEL-LO,  
Koning Albertlaan 138

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering, ten verzoeken van :

1. de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en  
Welzijn,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. STAELENS,  
kantoor houdende te BRUGGE,  
Canadesen Hof,  
Bevrijdingslaan 4, bus 1,
2. de Vlaamse minister van Onderwijs en  
Ambtenarenzaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Willem VRANCKX  
op 15 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing van  
de tenuitvoerlegging te vorderen van het ministerieel  
besluit van 8 juli 1997 waarbij hij ambtshalve bij wijze  
van graadverandering benoemd wordt tot adjunct van de  
directeur bij het Centrum voor Bevolkings- en Gezins-  
studiën bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-  
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

#### 1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Vóór het bestreden besluit werd genomen, was verzoeker vertaler-directeur bij het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De graad van vertaler-directeur was de hoogste graad in de vlakke loopbaan die bestond uit de graden van vertaler-revisor (rang 10), eerstaanwezend vertaler-revisor (rang 11) en vertaler-directeur (rang 13).

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 1997 houdende statuut en organisatie van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel worden de personeelsleden van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen ingeschakeld in een nieuwe loopbaanstructuur.

Deze loopbaanstructuur bestaat uit vijf niveaus. Het hoogste niveau A omvat drie rangen, genummerd van A1 tot A3.

1.3. Volgens artikel VIII 102 van voormeld besluit en de bijlage 7 erbij wordt, met ingang van 1 juni 1994, onder meer de graad van vertaler-directeur afgeschaft en worden de ambtenaren met die graad ambtshalve benoemd tot de graad "adjunct van de directeur" (rang A1).

Artikel VIII 102, derde lid, van het besluit bepaalt dat "de ambtshalve graadveranderingen worden geïndividualiseerd bij besluit".

1.4. In uitvoering van laatstgenoemde bepaling wordt verzoeker door het bestreden ministerieel besluit ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot adjunct van de directeur;

## 2. Over de rechtspleging.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij op 31 oktober 1997, het administratief dossier en twee nota's met opmerkingen heeft ingediend; dat de ene nota voor de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, werd ingediend ten verzoeken van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en de andere nota voor diezelfde partij werd ingediend ten verzoeken van de minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken;

2.1.2. Overwegende dat de rechtsgedingen van de Gemeenschap of het Gewest luidens artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden gevoerd namens de betrokken Regering, ten verzoeken van het door deze aangewezen lid; dat luidens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 1985 tot aanwijzing van de leden van de Vlaamse regering ten verzoeken waarvan de rechtsgedingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest worden gevoerd, de rechtsgedingen waarin de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest als verweerder optreden met betrekking tot aangelegenheden die tot de uitsluitende bevoegdheid behoren van een lid van de Vlaamse regering, worden gevoerd ten verzoeken van dat lid van de Vlaamse regering; dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 29 november 1995 tot vaststelling van de regelen inzake organisatie en werking van de diensten van de Vlaamse regering en van de Vlaamse openbare instellingen, de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn bevoegd is voor het individueel personeelsbeheer van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën; dat hieruit volgt dat de nota die uitgaat van de minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, nu ze uitgaat van een minister die terzake niet bevoegd is, onontvankelijk is en derhalve uit de debatten moet worden geweerd;

2.2. Overwegende dat verzoeker op 27 november 1997 een "nota in de vordering tot schorsing" heeft neergelegd en op 15 januari 1998 een "nota inzake de vordering tot schorsing"; dat geen enkele bepaling het neerleggen van zulke stukken toelaat; dat verzoeker op de terechtzitting van 19 januari 1998 de gelegenheid heeft gehad te antwoorden op de nota neergelegd door de Vlaamse Gemeenschap, zodat zijn recht van verdediging niet kan zijn geschonden; dat die nota's derhalve uit de debatten moeten worden geweerd;

### 3. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar terzake opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide, cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

### 4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker betoogt dat hij een "dadelijk belang" heeft bij de schorsing "wegens de discriminatie waarvan (zijn) rechtstoestand als vertaler-directeur reeds het voorwerp is"; dat hij daarbij stelt dat hij in zijn bevorderingskansen wordt benadeeld; dat hij voorts aanvoert dat de bestreden regeling "de waardige functie en het prestige van de vertaler-directeur ernstig schaadt" en dat zulks hem "in een onmenselijke, absoluut ondenkbare individuele en maatschappelijke positie heeft geplaatst", waaraan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zo vlug mogelijk een einde moet maken;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot regeling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State vereist dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten bevat die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, wat aan de hand van zeer concrete gegevens moet worden aangetoond; dat zij dienaangaande van mening is dat verzoekers uiteenzetting omtrent de aantasting van zijn bevorderingskansen en zijn prestige, niet aan dat vereiste voldoet, maar daarentegen beperkt blijft tot het aanvoeren van algemeenheden en vaagheden; dat zij voorts aanvoert dat het nieuwe statuut verzoekers bevorderingskansen niet aantast; dat zij betwist dat de bestreden beslissing enig prestigeverlies als gevolg zou hebben daar verzoeker geenszins is gedegradeerd, maar is benoemd in rang A1 en zoals andere ambtenaren ambtshalve bij wijze van graadverandering in een nieuwe graad is benoemd; dat zij stelt dat verzoeker dezelfde functie als vroeger blijft uitoefenen, geen enkel financieel nadeel lijdt en er van een negatieve beoordeling geen sprake is; dat zij voorts aanvoert dat verzoeker nooit een leidinggevende functie heeft uitgeoefend, zodat het gegeven dat hem onder het nieuwe statuut geen leidinggevende functie wordt toebedeeld, hem geen nadeel kan berokkenen; dat zij er tot slot op wijst dat het gegeven dat verzoeker in het vroegere regime met toepassing van het beginsel van de vlakke loopbaan rang 13 kon bereiken, niet inhoudt dat hij aanspraak kan maken op een leidinggevende functie;

4.3.1. Overwegende dat de aangevoerde discriminatie waarvan verzoeker het voorwerp zou zijn, het middel tot nietigverklaring betreft en derhalve niet binnen het raam van het onderzoek betreffende de aanwezigheid van

een risico op een moeilijk te herstellen nadeel moet worden behandeld;

4.3.2. Overwegende, in zoverre verzoeker de aantasting van zijn bevorderingskansen als nadeel aanvoert, dat hij in zijn verzoekschrift geenszins duidelijk maakt van welke bevorderingen waarvoor hij als vertaler-directeur in aanmerking zou zijn gekomen, hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou worden uitgesloten; dat de uiteenzetting in het verzoekschrift derhalve niet voldoet aan het voorschrift van artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, naar luid waarvan het verzoekschrift een uiteenzetting bevat van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.3.3. Overwegende, wat betreft het aangevoerde nadeel dat erin zou bestaan dat de waardigheid en het prestige van verzoekers functie wordt aangetast, dat moet worden vastgesteld dat de ambtshalve graadverandering van verzoeker het gevolg is van de invoering van een nieuwe loopbaanstructuur en dus niet is ingegeven door redenen die verband houden met zijn persoon, zodat hij geen reden heeft om zich persoonlijk in zijn waardigheid of prestige gekrenkt te voelen; dat in zoverre verzoeker zou bedoelen dat de bestreden beslissing zijn functie meer in het algemeen devaloriseert, daargelaten de vraag of dat nadeel, gesteld dat het reëel zou zijn, wel voortvloeit uit de bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat zulks geen nadeel is waaraan een vernietigingsarrest niet zou vermogen te verhelpen, zodat het bijgevolg niet moeilijk te herstellen is;

4.3.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

**B E S L U I T :**

**Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig januari 1900 achtennegentig, door :

de HH. J. SMETS, wnd. voorzitter, staatsraad,  
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**J. SMETS.**